

# Appèl voor discussie over Drankwet

MONIQUE FLINKER  
RUTGER VAN DER MEIJ



**BERLTSUM** The Dance Factory in Berltsum is dicht. Dinsdagmiddag hakte Jetze Hoekstra samen met zijn vrouw en kinderen de knoop door. „Ik hoopje dat dit de diskusje op gong bringt.”

De opbrengsten en kosten lopen steeds verder uiteen, verbetering komt er niet, was de conclusie. Een paar uur na het besluit werd het personeel ingelicht. De dag erop werden ook de bezoekers via de sociale media op de hoogte gebracht. De sluiting geldt voor discotheek en café. Hoekstra: „Dan is it gewoan dúdlik, foar it personeel, foar de besikers, foar eltsenien.”

De uitbater stond twintig jaar aan het roer van TDF. Daarvoor was hij acht jaar lang aan de slag als werknemer. De sluiting doet pijn, maar roept vooral ook frustraties op. De nieuwe Drank- en Horecawet kostte hem naar eigen zeggen uiteindelijk de kop.

„Jierrenlang hawwe se oan it plannen meitsjen west. En wy, as diskoteekhâlders en ek as Horeca Nederland, hawwe jierrenlang roppen dat it net wurkje soe. No slút it iene nei it oare bedriuw de doarren. Mar út de polityk wei bliuwt it stil.” Hij hoopt dan ook dat de sluiting de discussie over de nieuwe regelgeving in de horeca op gang brengt. „Ik wol de ûndernimmers dy't trochwrotte, stypje.”

Wanneer de nieuwe regels het daadwerkelijke probleem hadden aangepakt - namelijk het overmatig drinken bij jongeren - dan had Hoekstra er vierkant achter gestaan, zegt hij. Maar dat is nu niet zo. Volgens hem was de verhouding tussen thuisdrinkers en jongeren die in een café of disco aan de zuip gingen 50/50. „No drinkt 90 prosint fan de jon-

*‘Jierrenlang hawwe se oan it plannen meitsjen west’*

gerein thús of yn in keet. Dat hast net ûnder kontrôle. It probleem is dus noch like grut, miskien sels wol grutter.”

TDF was jarelang een begrip in Berltsum en wijde omtrek. Om te blijven vernieuwen, startte Hoekstra enkele jaren geleden gesprekken met de bank. Maar uiteindelijk kwam er niet genoeg geld los.

Ook de teloorgang van de borrelbus hielp niet mee. De vervoerder ging in oktober afgelopen jaar failliet, een doorstart kwam niet goed uit de verf. Maar de druppel die de emmer deed overlopen, was het verbod op alcohol voor de jeugdige TDF-bezoekers.

Hoekstra: „Se moasten der bot oan wenne. Dat haw ik yn jannewaris wol meikrigen. Normaal hie ik 500 oant 600 man yn de tinte, no 100 oant 150. Us doelgroep foar de disko is 16- oant 24-jierrigen. Mar as de 16- en 17-jierrigen net komme, bliuwe in soad minsken fan 18 en 19 jier ek wei.”

In maart trok het tal bezoekers nog wel even aan, maar niet genoeg om de zaak draaiende te houden. Dus kwam deze week het moeilijke besluit. „Ik wit noch hoe moai ik it fûn om op dy leeftyd op stap te gean. Dêrom is it sa spitich dat de jongerein no wer in plak misse moatte dêr't se hinne kinne.”



Jetze Hoekstra in het cafégedeelte van TDF. FOTO HENK JAN DIJKS

## ‘Disco voedt stapjeugd op’

Op de plaats van de Berltsumer disco is ruim een halve eeuw onafgebroken gedanst. Hotel Hof van Holland maakte na de oorlog snel naam met revues en bands. Het hotel groeide in de jaren zeventig langzaam uit tot een bardancing en later disco, die pas in 1999 The Dance Factory ging heten.

Op internet spreken oud-discogangers massaal hun teleurstelling uit over de sluiting. „Hier laat ik even een traan”, twittert Jan Hoekstra, die op de vloer in Berltsum voor het eerst kennis maakte met gabber-dj Paul Elstak. „Zonde”, reageert Keimpe Meijer uit

Marrum: in deze disco leerde hij zijn latere vrouw kennen. Op de Facebook-pagina van TDF staan naast tientallen steunbetuigingen ook veel boze reacties over de regering die dit allemaal „kapot maakt” met de Drankwet.

De Leeuwarder discokenner Jacco Bijlsma is niet verrast over het einde van TDF. „Mijn dochter van achttien heb ik er wel een paar keer naartoe gebracht. Had ze de hele avond maar met dertig anderen staan dansen. Maar goed, dit gebeurt overal.”

Bijlsma is uitgever van het landelijke discovakblad Nightlife. Hij

constateert dat vooral plattelandsdisco's het moeilijk hebben. „Zij zijn het meest afhankelijk van jonge bezoekers, omdat de ouderen steeds meer uitgaan in de grote stad. Alleen grote zaken die veel budget hebben om elk week-einde iets bijzonders te doen, redden het.”

Met de neergang van de kleinere disco's dreigen volgens hem de „opvoeders” van de stapjeugd te verdwijnen. „Een gecontroleerde omgeving waar je voor het eerst in aanraking komt met drank, je eerste sjansmomenten beleeft. Ik heb liever dat mijn dochter dat in de disco doet dan god weet waar.”